

Може би и Янъ Байеръ мислѣше същото. Той гледаше втренчено края на леда и бѣше побѣлѣлъ като платно.

Но какво е това? . . . Въ мъглата предъ насъ се показва нѣщо черно. Дали не е мостова подпорка? — Тогава ние сме изгубени. Ледътъ щѣше да се разтроши о него . . . Ето — гласъ! Какъвъ е този гласъ? . . . Вика ли нѣкой?

Все повече и повече се приближавахме до това черно петно. Не, това не е мостова подпорка. Това бѣше лодка и въ нея имаше човѣкъ, който предпазливо я караше между ледоветѣ, право срещу насъ. Ние я гледахме съ затаенъ дѣхъ.

Лодката се удари о нашия ледъ. Човѣкътъ въ нея се наведе и хвърли котвенъ синджиръ къмъ насъ. Той падна въ краката ми.

„Дръжте!“ извика човѣкътъ отъ лодката.

Ние се приведохме и разтреперано заловихме здраво синджира. „Лежете долу!“ изкомандува той. Послушно легнахме ние на леда. Като държехъ здраво синджира, азъ пропѣлзѣхъ до края на леда и се заловихъ за лодката. Додето лодкарътъ се навеждаше къмъ срещуположния край на лодката, за да я запази въ равновесие, азъ се качихъ въ нея. Допѣлзѣ и Янъ Байеръ. И двамата бѣхме въ лодката . . .

„Голѣма мъка бѣше да се плува срещу ледоветѣ“, казанашиятъ избавителъ.

Ние се вгледахме въ лицето му . . . той бѣше Петъръ . . . Петъръ Пайне ни избави . . . Дума не продумахме. Ние стояхме въ лодката мълчаливи и смутени, а Петъръ ни изкара на брѣга. Тогава той завърза здраво лодката и, застаналъ между двамата ни, потеглихме заедно.

Азъ не можахъ повече да се сдържа.

„Петре, Петре“, извикахъ азъ „ти не си страхливецъ! Ти си най-храбриятъ отъ трима ни“.

Янъ Байеръ не продума нищо, но сълзи се лѣха по бузитѣ му и презъ цѣлия пѣтъ той не изпусна ржката на Петра.

Оттогава азъ зная, що е храбростъ, куражъ и вѣрностъ.

Петъръ Пайне! Отсетне често пѣти го виждахъ като матросъ на единъ холандски параходъ. Азъ пазя нѣколко хубави писма отъ него. Последното си писмо е писалъ нѣколко дни преди смъртъта си. Въ една ужасна буря той се пожертвувалъ за другитѣ.

Чуя ли нѣкъде нѣкое чудо отъ храбростъ, проявена по суша или по море, азъ си спомнямъ за тебе, мили Петре Пайне!